

Sygn. akt IXKa 528/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Barbara Plewińska**

Sędziowie - **SSO Aleksandra Nowicka**

- **SSO Andrzej Walenta (spr)**

Protokolant - **st. sek. sąd. Katarzyna Kotarska**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu **Małgorzaty Zdrojewskiej - Gutowskiej**

po rozpoznaniu w dniu 08 grudnia 2016r.,

sprawy **S. W.** oskarżonej o przestępstwo z art. 278§1 i §5 kk w zw. z art. 12 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **obrońcę oskarżonej S. W.** od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 09 czerwca 2016r., sygn. akt IIK 1043/15

I. **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

II. **zasądza** od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Grudziądzu) na rzecz adw. J. Ł. kwotę 516,60zł. (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej S. W. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. **zwalnia** S. W. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 528/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 9 czerwca 2016 r. (sygn. akt IIK 1043/15) uznał oskarżoną S. W. za winną czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia z tym ustaleniem, że wartość ukradzonego komputera wynosiła w chwili kradzieży 2.077,50 zł., to jest występku z art. 278§1 i §5 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 278§1 kk wymierzył jej karę 5 miesięcy pozbawienia wolności zaliczając na jej poczet okres zatrzymania w dniu 11 czerwca 2015r. przyjmując, że jest on równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, zaś na mocy art. 46§1 kk zasadzając od oskarżonej na rzecz (...)w T. kwotę 2.077,50 złotych oraz na rzecz W. W. kwotę 162,66 złotych tytułem naprawienia szkody.

Oskarżona została zwolniona od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania, w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu, obciążono Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca oskarżonej** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i wskazując, że wymierzona oskarżonej kara jest rażąco surowa a przy jej kształtowaniu sąd I instancji nie uwzględnił właściwości osobistych oskarżonej, jej młodego wieku oraz jej trudnej sytuacji życiowej.

W związku z powyższym zarzutem obrońca wniósł o zmianę wyroku i wymierzenie oskarżonej kary 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego była pozbawiona słuszności.

Akceptując ustalenia faktyczne wskazujące na winę oskarżonej w zakresie przypisanego jej czynu, obrońca zakwestionował orzeczenie o karze podnosząc, że oskarżona nie zasługuje na bezwzględną karę pozbawienia wolności. Kontrola odwoławcza nie wykazała jednak by przekonanie skarżącego o rażącej surowości orzeczonej wobec oskarżonej kary ukształtowanej przez Sąd Rejonowy na poziomie 5 miesięcy pozbawienia wolności było słuszne i by należało ograniczyć dolegliwość płynącą z tego orzeczenia poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Sąd I instancji w pisemnych motywach wyroku precyzyjnie wyjaśnił dlaczego to właśnie kara w takim kształcie (a nie niższa) zapewni realizację celów kary a nadto uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Posiłkując się tymi argumentami sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że kara wymierzona oskarżonej jest zasłużona i sprawiedliwa, a nadto odpowiada wadze popełnionego czynu a jej wymiar uwzględnia w odpowiedni sposób dyrektywy określone w art. 53 kk, w tym zwłaszcza stopień winy oskarżonej oraz społeczną szkodliwość jej czynu.

W niniejszej sprawie należy szczególną uwagę zwrócić na podstępny, przemyślany sposób działania oskarżonej (wyzyskanie zaufania niepełnosprawnej osoby, która okazała oskarżonej życzliwość) a także brak jakiegokolwiek skruchy czy zażenowania po dokonaniu kradzieży o czym świadczył pogardliwy i prześmiewczy stosunek oskarżonej do pokrzywdzonego. Okoliczności w jakich oskarżona działała świadczą o jej wyrachowaniu, wysokiej demoralizacji i lekceważącym podejściu do norm społecznych i moralnych. Co ważne, czyn z niniejszej sprawy oskarżona popełnił tuż po wydaniu wyroku skazującego w sprawie (...), co oznacza, że ignoruje nie tylko porządek prawny ale i wydawane wobec niej wyroki i orzekane kary. Dodatkowo należy podkreślić, że sąd I instancji przy wyrokowaniu dysponował kartą karną, z której wynikało, że oskarżona była tylko jeden raz karana, gdy tymczasem z aktualnej karty karnej wynika, że oskarżona ma na swoim koncie już trzy wyroki skazujące zapadłe w 2015 roku za przestępstwa przeciwko mieniu. Wymowę powyższej okoliczności obrońca w swojej apelacji pomija a świadczy ona ewidentnie, że czyn z niniejszej sprawy nie był w życiu oskarżonej zdarzeniem przypadkowym ani incydentalnym a oskarżona nie działała impulsywnie lecz jej postawa życiowa była ukierunkowana na popełnianie czynów przeciw mieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Powyższe elementy charakteryzujące dotychczasową sylwetkę oskarżonej wskazują, że jest ona osobą nieodpowiedzialną, a jeśli chodzi o popełnianie przestępstw cechuje się brakiem skrupułów i nieustępliwością. Młody wiek oskarżanej, co akcentuje obrońca w apelacji jako okoliczność nakazującą spojrzeć na oskarżoną nieco bardziej spolegliwie, wcale nie świadczy na jej korzyść. Mimo młodego wieku (21 lat) oskarżona bez wahania popełniła już kilka przestępstw (i wykroczeń), co oznacza, że cechuje ją zaangażowanie w przestępcy proceder i wyraźna determinacja w realizacji bezprawnych zamiarów oraz brak zważania na ograniczenia prawne czy konsekwencje karne.

W obliczu tak jednoznacznych okoliczności należy stwierdzić, że nagromadzenie czynników obciążających oskarżoną było znaczne a przytłaczająca ich przewaga nad okolicznościami łagodzącymi sprzeciwiała się zmianie zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez obrońcę w apelacji. W przypadku oskarżonej warunkowe zawieszenie wykonania kary z pewnością odbyłoby się kosztem realizacji celów kary (zwłaszcza prewencyjnego), do czego nie można dopuścić. Zaiستniała jednocześnie potrzeba wyraźnego zasygnalizowania oskarżonej, że na dalsze łagodne jej traktowanie i tolerowanie kolejnego z rzędu poważnego naruszenia przez nią prawa nie można pozwolić.

Ocena dotychczasowej postawy oskarżonej jest jednoznacznie negatywna i dlatego nie można przyjąć, że wymierzenie jej kary w innym kształcie aniżeli orzeczonej przez Sąd Rejonowy spełniłaby swoje cele wychowawcze oraz prewencyjne. Na chwilę obecną nie ma podstaw by przyjąć, że oskarżona przebywając na wolności będzie zachowywać się poprawnie i nie naruszy po raz wtóry porządku prawnego. Dodać należy, że nikt inny tylko oskarżona swoją nieodpowiedzialną

postawą doprowadziła do tego, że wymierzono jej karę pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, dlatego aktualne oczekiwanie przez obrońcę, że ze względu na jej trudną sytuację osobistą, sąd zrezygnuje z wymierzenia jej kary bezwzględnej pozbawienia wolności, było nieuprawnione. Obrońca niezasadnie usprawiedliwia występki oskarżonej jej problemami życiowymi. Kłopoty bytowe oskarżonej, w tym zwłaszcza finansowe i mieszkaniowe, wynikają z przyjętej przez nią jej postawy życiowej i choć boryka się ona z poważnymi trudnościami życia codziennego, to jednak nie wykazuje minimalnej staranności by prowadzić życie zgodne z porządkiem prawnym, w tym by znaleźć źródło utrzymania pozwalającego na wprowadzenie do życia elementów stabilizacji. Wszystko wskazuje, że obecnie prezentowana przez oskarżoną postawa daleka jest od oczekiwanej społecznie postawy życiowej, co również stanowi negatywny czynnik przemawiający za rezygnacją zastosowania w jej wypadku dobrodziejstwa z art. 69 kk.

Te racje wespół z aprobatą dla stanowiska wyrażonego przez sąd I instancji zadecydowały o uznaniu wywiedzionej w sprawie apelacji za niezasadnioną.

W sprawie nie wystąpiły żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 624§1 kk w zw. z art. 634 kpk, zwalniając oskarżoną od kosztów sądowych, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego - w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu - Skarb Państwa albowiem przemawia za tym trudna sytuacja majątkowa oskarżonej. Oskarżona nie ma stałej pracy ani majątku a jej możliwości zarobkowania są znacznie ograniczone z uwagi na brak wykształcenia i wyuczonego zawodu.